

کنفرانس هرزلیای ۲۰۱۶

دکتر وحیده احمدی*

اشاره:

کنفرانس هرزلیا، یکی از رویدادهای مهم در عرصه سیاسی رژیم صهیونیستی است. حضور تعداد کثیری از مقامات سیاسی و نخبگان نظامی و اقتصادی و ارائه مباحث مختلف در حوزه امنیت اسرائیل، موجب شده محورهای مورد تأکید در این کنفرانس، حائز اهمیت شناخته شود. تحولات داخلی اراضی اشغالی، مسئله فلسطین و رویکردهای مختلف مربوط به جبهه مقاومت با محوریت ایران و حزب الله و چگونگی مواجهه با آنها، از جمله مباحث این کنفرانس است که بررسی آنها می‌تواند به تبیین معادلات مربوط به رژیم صهیونیستی کمک کرده و دقت راهبردی جمهوری اسلامی ایران در منطقه را تعمیق بخشد. از این رو نوشتار حاضر تلاش خواهد کرد مهمترین محورهای شانزدهمین کنفرانس هرزلیا را بازتاب داده و از این طریق نگاه رژیم صهیونیستی به مسائل پیرامونی را به منظور شناخت بیشتر اقدامات آن در آینده، تحلیل نماید.

مقدمه

«کنفرانس سالانه هرزلیا برای موازنه امنیت ملی اسرائیل»^۱ یکی از مهمترین گردهمایی‌های سیاسی سالانه در رژیم صهیونیستی است که خط مشی‌های کلی این رژیم در آن ارائه و ابعاد مختلف آن بررسی می‌شود. این کنفرانس توسط مرکز بین رشته‌ای هرزلیا^۲ که یک مرکز پژوهشی و تحقیقاتی بوده و از سال ۱۹۹۴ تأسیس شده است، برگزار می‌شود. مؤسسه سیاست و استراتژی^۳ در این مرکز به عنوان یک اتاق فکر، به صورت اختصاصی مسائلی را که برای اسرائیل حیاتی تلقی می‌شود از جمله مسائل در حال تحول و ارزیابی تهدیدات و فرصت‌های در حال ظهور، با تمرکز بر سیاست خارجی اسرائیل بررسی می‌کند.

حضور مقامات برجسته و ارشد اسرائیل همچون رئیس جمهور، نخست‌وزیر و رئیس ستاد کل ارتش و همچنین رهبران احزاب مخالف دولت، به عنوان سخنران و میهمان در این گردهمایی موجب اهمیت کنفرانس هرزلیا برای مخاطبان خارجی شده است. ضمن اینکه مسائل مهم و محوری که برای اولین بار در این کنفرانس مطرح می‌شود، بخشی از گفتمان عمومی اسرائیل خواهد شد. این امر در کنفرانس‌های هرزلیا در سال‌های پیش، نیز بروز یافته است به گونه‌ای که مقامات ارشد اسرائیل، محورها و توصیه‌های مهم این کنفرانس را به عنوان سیاست رسمی خود اتخاذ کرده‌اند. همچنین ایده‌ها و برنامه‌هایی که در سخنرانی حاضران ارائه می‌شود، گاهی در دستور کار ساختار سیاسی اسرائیل قرار می‌گیرد. آریل شارون نخست‌وزیر وقت رژیم صهیونیستی مهمترین سخنرانی‌های خود را که تعیین کننده سیاست‌های اسرائیل بود، در کنفرانس هرزلیا ارائه می‌کرد و سنتی را در این کنفرانس پایه‌گذاری کرد که بر اساس آن در بخش «سخنرانی‌های هرزلیا» مهمترین خطوط سیاست خارجی این رژیم ارائه می‌شود. وی در سومین کنفرانس هرزلیا حمایت از «نقشه راه برای صلح» و در سخنرانی سال بعد خود در این کنفرانس، طرح «عقب‌نشینی یک‌جانبه از نوار غزه» را اعلام نمود. ایهود اولمرت نیز در سال ۲۰۰۶، تصمیم خود را برای حمایت از دولت مستقل فلسطینی، در هرزلیا عنوان

* عضو هیئت علمی پژوهشکده مطالعات راهبردی

1. The Annual Herzliya Conference on the Balance of Israel's National Security
2. The Interdisciplinary Center (IDC)
3. The Institute for Policy and Strategy (IPS)

می‌تواند تصویری کلی از آن را بازتاب داده و محورهای حساس برای رژیم صهیونیستی را مشخص سازد. ضمن اینکه موقعیتی که رژیم صهیونیستی در حال حاضر از لحاظ داخلی، منطقه‌ای و بین‌المللی در آن قرار گرفته است را از زاویه دید مقامات این رژیم تا حدود بسیاری تبیین خواهد کرد.

شانزدهمین کنفرانس هرزلیا

در کنفرانس هرزلیای ۲۰۱۶ که به مدت دو روز در اسرائیل برگزار شد، موضوعات مختلفی در بخش‌های علنی و غیرعلنی با محوریت شعار «امید مشترک اسرائیلی: چشم‌انداز یا توهم»^۲ طرح شد. یکی از بسترهای مهمی که این شعار به آن ارجاع داده می‌شد، بحث «ایجاد هویت اسرائیلی جدید بر اساس مبانی دولت یهودی و دموکراتیک» بود که در سخنرانی رئیس جمهور این رژیم به تفصیل در مورد آن سخن گفته شد.

کنفرانس هرزلیای ۲۰۱۶ همچون سال‌های پیش میزبان مقامات ارشد رژیم صهیونیستی و نیز میهمانان ویژه‌ای از آمریکا، اروپا و نمایندگان فلسطینی و برخی کشورهای عربی بود. حضور برخی نمایندگان عرب همچون احمد مجدلانی عضو کمیته اجرایی سازمان آزادی‌بخش فلسطین و الیاس زنائیری نایب رئیس کمیته ارتباط با جامعه اسرائیلی، سفرای مصر و اردن، برخی اعضای عرب کنست و شهرداران عرب در اسرائیل اعتراض برخی از جریان‌ها همچون حماس را در پی داشت. یکی دیگر از میهمانانی که در این نشست خبرساز شد، عصام زیتون عضو ارتش آزاد سوریه بود که با عنوان نماینده ارتش آزاد سوریه بخش جنوبی معرفی شده بود. اعتراضی که حضور وی در میان جامعه عرب

کرد. از این رو تلاش برای محرمانه نگاه‌داشتن مطالب طرح‌شده و خط‌مشی‌های مورد نظر مقامات، از طریق تقسیم این نشست به دو بخش علنی و غیرعلنی، ممانعت از انتشار و نیز عبری بودن مقالات و سخنرانی‌های مهم برای دسترسی نداشتن مخاطبان، همواره از سوی برگزارکنندگان این نشست دنبال می‌شود.

یکی از کارکردهای اصلی کنفرانس هرزلیا، تعیین دستور کارهای اصلی در حیطه سیاست داخلی و خارجی این رژیم است و در بیشتر مواقع مؤسسه سیاست و استراتژی، گزینه‌های اصلی راهبردی در سطوح سیاست‌گذاری اسرائیل را مورد تأکید قرار می‌دهد. برای نمونه، نخستین بار این مؤسسه بود که حساسیت‌ها را نسبت به فعالیت‌های هسته‌ای ایران برانگیخت. تعمیق روابط اسرائیل با جهان غرب، ناتو، اروپا و حوزه یورو آتلانتیک و همچنین وارد کردن گزینه ملت‌گرایی یهود^۱ به عنوان بخشی از سیاست‌گذاری‌های امنیتی داخلی و خارجی اسرائیل از جمله ابتکار عمل‌های این مؤسسه در هرزلیا بوده که به بخشی از سیاست اسرائیل تبدیل شده است. تغییرات استراتژیک در عرصه جهانی، تقویت قدرت ارتش اسرائیل، روابط خارجی با ناتو، اتحادیه اروپا و آمریکا، چالش‌های امنیتی پیش‌رو، فلسطین و رابطه با کشورهای عربی، رهبری در اسرائیل و نقش نسل آینده در آن، هویت یهودی برای اسرائیل و شکل دولت در بستر تحولات اجتماعی و آینده‌نق و بیت‌المقدس از مهمترین موضوعاتی هستند که در این کنفرانس مورد بحث و تبادل نظر قرار می‌گیرند.

کنفرانس هرزلیا از سال ۲۰۰۰ به بعد هر ساله برگزار شده است و شانزدهمین دور از آن در اواخر خردادماه از (۱۴ تا ۱۶ ژوئن) با حضور ۲۵۰۰ تن از مقامات ارشد این رژیم، نخبگان اجتماعی، اقتصادی و تجاری و نیز نمایندگان از سراسر جهان اعم از آمریکا، اروپا، آفریقا، کشورهای عربی و نیز سازمان آزادی‌بخش فلسطین برگزار شد. در این کنفرانس، چالش‌های اصلی که رژیم اسرائیل با آنها مواجه است و نیز ساماندهی جدیدی که این رژیم باید منطبق با تغییرات داخلی و منطقه‌ای در سیاست‌گذاری‌های خود به کار گیرد، مورد بحث قرار گرفت. مسائل اقتصادی، سرمایه‌گذاری و حوزه سایبری، موضوعات دیگری بودند که در کنار مسائل سیاسی به آنها پرداخته شد. اگرچه بخش گسترده‌ای از مطالب و مباحثی که در این نشست، مطرح شده است محرمانه نگاه داشته شده و قابل دسترسی نیست اما به‌رغم این مسئله، نگاهی کلی به هرزلیای ۲۰۱۶،

است، رشد همزمان این گروه‌ها در کنار یکدیگر است، لزوم توجه به بازسازی یک نظم جدید را برای جامعه اسرائیلی» ضروری اعلام کرد. وی ساخت هویت جدید اسرائیلی بر اساس تقسیم‌بندی مورد نظر را یکی از مهمترین مسئله‌های کنونی اسرائیل اعلام و عنوان کرد: «برخی، از تغییرات جمعیتی در اسرائیل به عنوان تهدید یاد می‌کنند و گاهی انگشت اتهام را به سوی عرب‌ها، گاهی یهودیان خریدی و افراطی مذهبی می‌گیرند، اما آنچه برای اسرائیل اهمیت دارد، چگونگی ساماندهی دوباره و بازسازی نظم در اسرائیل است». وی در بخش دیگری از سخنرانی خود تغییراتی را که هم‌اکنون در اسرائیل در جریان است، تغییراتی هویتی دانست که «نباید از آنها فرار کرد بلکه باید آن را هدایت کرد». وی ترسیم شکاف کنونی در اسرائیل را به صورت گروه‌مدارانه یعنی بر اساس تقسیم‌بندی گروهی عرب‌ها در مقابل یهودیان یا یهودیان مذهبی افراطی در مقابل یهودیان سکولار اشتباه دانست و شکاف هویتی را که «نمایانگر هویت‌های غنی در مقابل یکدیگر بوده و در حال رشد است»، را «پایه اسرائیل جدید» خواند که نظم خاص خود را می‌طلبد. به گفته وی «نباید از همه لایه‌های هویتی جامعه اسرائیل، انتظار داشت که هویت صهیونیستی داشته باشند». برابری حقوق عرب‌ها و خریدی‌ها به عنوان نیروی کار پویا در اسرائیل با سایر اقشار جامعه، مسئله‌ای بود که ریولین به صراحت آن را برای توسعه اقتصادی اسرائیل ضروری دانست. رئیس جمهور رژیم صهیونیستی در سال ۲۰۱۵ طرحی ارائه داده بود که بر اساس آن مؤسسه سیاست و استراتژی (ای پی اس) یک کمیته اختصاصی متشکل از نخبگان اجتماعی، دانشگاهیان و مدیران ارشد را با هدف تحقیق بر تحولات جمعیتی و جامعه‌شناختی در این رژیم تشکیل داد. ریولین در سخنرانی افتتاحیه خود موقعیت فعلی این کمیته که وظیفه دارد توصیه‌های خود را برای سیاست‌گذاری در بخش‌های مختلف به منظور «افزایش برابری در میان اجزای در حال ظهور جامعه اسرائیل»، ارائه دهد، تشریح کرد و توسعه هویت مشترکی که خریدی‌ها و عرب‌ها را در زیر سقف اسرائیل تجمیع کند، هدف اصلی این اقدامات خواند.

موضع رئیس جمهور رژیم صهیونیستی از سوی صهیونیست‌های افراطی ملی گرا همچون نفتالی بنت وزیر آموزش و پرورش و رئیس حزب خانه یهودی، نیز تأیید شد اگرچه بنت، انتقال اصولی همچون «شکل‌گیری صهیونیسم بر اساس یهودیت و انتقال جایگاه برجسته یهود در جهان از سه‌هزار سال پیش تا کنون به نسل بعدی» را وظیفه مهمی دانست که باید در این نظم جدید هویتی، مورد توجه قرار

سوری به راه انداخت، با مصاحبه‌ای که وی انجام داد، تا حدودی تعدیل یافت. زیتون در مصاحبه خود تأکید کرد که وی به عنوان شخصی مستقل در این کنفرانس حاضر بوده و حضور وی هیچ‌گونه ارتباطی با ارتش آزاد سوریه نداشته است.

مهمترین محورهای طرح‌شده در هرترزیای ۲۰۱۶

نشست هرترزیای ۲۰۱۶ همچون سال‌های پیش محورهای مختلف سیاسی، اقتصادی و امنیتی را پوشش داد. ایجاد وحدت هویتی و از میان بردن تبعیض در میان لایه‌های مختلف اجتماعی در سرزمین‌های اشغالی، حمایت آمریکا از اسرائیل، بررسی وضعیت امنیتی اسرائیل در سایه تغییرات منطقه‌ای، اهمیت حضور عرب‌ها به عنوان حصار بین اسرائیل و ملت فلسطینی در این نشست و همچنین بحث بر سر جایگزینی آینده نتانیاها از سوی رقبای وی، مهمترین مباحث مطرح‌شده در این کنفرانس بود.

نظم جدید هویتی در اسرائیل

تلاش برای ایجاد نظمی جدید بر اساس پذیرش هویت‌های مختلف و جذب آنان در جامعه اسرائیل، مهمترین مسئله‌ای بود که رئیس جمهور رژیم صهیونیستی و سایر مقامات ارشد به آن پرداختند.

رووین ریولین در سخنرانی افتتاحیه خود با عنوان «تأثیرات تحولات جمعیتی و اجتماعی بر اسرائیل»، این رژیم را متشکل از چهار لایه صهیونیست‌های سکولار، مذهبی‌های ملی‌گرا، خریدی‌ها یا اولترا ارتدو کس‌ها و عرب‌ها دانست و با تأکید بر اینکه «دیگر در اسرائیل اقلیت و اکثریت به صورت روشن و مرزبندی‌شده وجود ندارد، بلکه آنچه غالب

گیرد. اصول مورد نظر نفتالی بنت، اشاره به شبهه‌هایی همچون جدایی صهیونیسم و یهودیت است که در میان منتقدان رژیم صهیونیستی، مطرح می‌شود. در این میان وجود مباحث نژاد گرایانه‌ای همچون جایگاه برتر یهودیان که از سوی رهبر خانه یهودی مورد تأکید قرار گرفت، نشان از وجود موانع بی‌شمار در مقابل ادعاهای مبتنی بر بازتعریف نظم جدید هویتی دارد، اگرچه بنت با توصیف خود به عنوان وزیری که به همه ساکنان اسرائیل به یک چشم می‌نگرد، اسرائیل را دولتی دانست که ساکنانش باید در آن بدون هیچ گونه تبعیضی زندگی کنند.

مباحث مربوط به آینده هویتی اسرائیل، از سوی احزاب مذهبی افراطی همچون شاس که از نظر نژادی خاستگاهی سفاردی و میزراهی دارد، مورد انتقاد قرار گرفت. ایمن عوده رئیس لیست عربی مشترک کنست نیز، تشکیل دولت فلسطینی در کنار اسرائیل را راه‌حل مشکلات اسرائیل پس از تأسیس آن تا کنون دانست. وی همچنین نژادپرستی اسرائیل را مانع از روند ادغام ساکنان سرزمین‌های اشغالی توصیف کرد. در این میان زهاوا گالون رهبر حزب میرتص، فلسطینی‌های کرانه باختری و نوار غزه را پنجمین گروه فراموش شده‌ای توصیف کرد که «ماهیت زندگی آنها از ۵۰ سال پیش تحت‌الشعاع مستقیم زندگی ساکنان اسرائیل قرار گرفته است».

وضعیت امنیتی اسرائیل در قبال حزب‌الله، حماس و ایران

یکی دیگر از موارد مهمی که در کنفرانس هرتزلیای امسال به آن پرداخته شد، وضعیت امنیتی در جبهه داخلی، یعنی موقعیت مناطق و ساکنان درون مرزهای اشغالی بود. در این باره هرتسی هالیوی رئیس سازمان اطلاعاتی نظامی رژیم صهیونیستی با تشریح فضای امنیتی ناپایدار منطقه، این رژیم را قدرتمند خواند و گفت: «از شروع بهار عربی در سال ۲۰۱۱ به بعد، اسرائیل قوی‌تر، باثبات‌تر و ثروت‌مندتر از همسایگان خود شده است... اسرائیل به‌رغم رویدادهایی همچون ۱۹۷۳ همچنان قدرتمندترین است، اگرچه تهدیدات پیش‌رو مطمئناً برای ما رنج‌آور خواهد بود». وی شکاف اقتصادی میان اسرائیل با همسایگان را یکی از مهمترین تهدیدات پیش‌روی این رژیم خواند و در این مورد ادعا کرد: «سرانه تولید ناخالص داخلی ما در حال رسیدن به ۴۰ هزار دلار است. این در حالی است که در اطراف ما کشورهایی وجود دارند که جی‌دی‌پی ما پنج برابر، هفت برابر، ده برابر و حتی ۲۰ برابر بیش از آنهاست. این مسئله جای خوشحالی نیست چون هرچه همسایگان فقیرتر باشند، ارزش خانه ما را تحت‌الشعاع قرار خواهند داد».

هالیوی در مورد موضع حزب‌الله و رژیم صهیونیستی در قبال یکدیگر، ادعا کرد که اسرائیل در جنگ ۲۰۰۶ درس خوبی به حزب‌الله داد. وی با اشاره به ده سال گذشته که جنگی میان این رژیم با حزب‌الله درنگرفته است، گفت: «ده سال است که آرامش میان حزب‌الله و اسرائیل پابرجاست و به نظر می‌رسد طرفین در حال حاضر نمی‌خواهند که این آرامش ده ساله از بین برود. اگرچه اگر جنگی دربرگیرد طرفی که ضرر و زیان بزرگی خواهد دید، حزب‌الله خواهد بود». وی افزود: «حزب‌الله ادعا دارد که زرادخانه‌اش بیش از صد هزار موشک و راکت و سیستم‌های تسلیحاتی را در خود جای داده است که قبلاً آنها را نداشته است. با فرض واقعی بودن این ادعا، باید به این فکر کنیم که ما در جنگ یوم کیپور تنها یک نفر را در مقابل موشک‌های سوریه از دست دادیم، در حالیکه جنگ بعدی متفاوت از این خواهد بود». وی همچنین تأکید کرد که در این شرایط پاسخ اسرائیل نیز با گذشته تفاوت بارزی خواهد داشت. هالیوی همچنین در مورد جبهه جنوبی اسرائیل، بحران اقتصادی حماس را به نفع اسرائیل دانست که باید تداوم یابد و از این طریق از تسلیح حماس ممانعت به عمل آید. وی ادعا کرد حماس از جنگ ۲۰۱۴ غزه به بعد تمایلی به مقابله نظامی با اسرائیل ندارد. این در حالی بود که اسرائیل کاتس وزیر حمل و نقل رژیم صهیونیستی و عضو کنست، زوایه دیگری را از واقعیت نوار غزه برای حاضران مورد تأکید قرار داد. به گفته وی «نمی‌توان دو میلیون نفر را در یک زندان بزرگ (در مدت طولانی و بدون هیچ‌گونه خطری از جانب آنها) نگاه داشت». کاتس با تأکید بر موقعیت هشدارآمیز ساکنان نوار غزه، پیشنهاد ساخت جزیره‌ای دور از نوار

غزه و فرودگاهی را تحت کنترل نیروهای بین‌المللی داد تا از طریق آن هم بتوان محاصره نوار غزه را شکست و هم از تسلیح این منطقه ممانعت کرد. وی این راه‌حل را حافظ امنیت اسرائیل دانست.

هالیوی در بخش دیگری از اظهارات خود به موضع ایران پرداخت و گفت: «ما در جهان اسلام با دو گروه مواجهیم: شیعیان ایران که به رغم جایگاه مشروعی که در پی توافق هسته‌ای به دست آورده‌اند، همچنان در حال سرمایه‌گذاری برای حمله به اسرائیل هستند و در مقابل، کشورهای سنی عمل‌گرا و پراگماتیک که توسط عربستان سعودی رهبری می‌شوند و منافع آنها به صورت فزاینده، در همسویی با اسرائیل در حال شکل‌گیری است. ایران در جنگ داخلی سوریه ۲۵۰ نفر از افراد سپاه پاسداران خود را از دست داده است، در حالیکه این تعداد خارج از تعداد افراد شبه‌نظامی شیعه‌ای است که توسط ایران اداره می‌شوند». وی همچنین در مورد مشروعیت دیپلماسی ایران پس از برجام ابراز نگرانی کرد و گفت: «اگرچه تهدید ایران هسته‌ای در سایه برنامه جامع اقدام مشترک تا چند سال به تأخیر افتاد اما ایران همچنان در حال گسترش برنامه هسته‌ای خود است با این تفاوت که اگرچه روند آن کندتر شده است اما از مشروعیت بین‌المللی برخوردار است». وی افزود: «حال که ایران به میز مذاکره آورده شده، به مشروعیت دیپلماتیک دست پیدا کرده، در حالیکه همچنان اسرائیل را به نابودی فرامی‌خواند و ۶۰ درصد از بودجه نظامی حماس، جهاد اسلامی و حزب‌الله را تأمین می‌کند». وی ایران را سرکرده حملات سایبری به اسرائیل خواند که «درصد است آن را به حزب‌الله نیز آموزش دهد». وی همچنین از کشورهای عربی با عنوان سنی‌های عمل‌گرا یاد کرد که جنگ علیه ایران

را پیش می‌برند و عربستان امروز را متفاوت از عربستان یک‌سال پیش و حتی چند ماه قبل دانست. این مقام صهیونیستی در مورد عربستان گفت: «عربستان به صورت فعالانه‌ای در صدد رهبری اردوگاه سنی در خاورمیانه است و احتمال می‌رود که جنگ با ایران، این کشور را قوی‌تر و تثبیت‌یافته‌تر نماید. در هر حال منافع سنی‌های عمل‌گرا در حال نزدیک شدن به منافع ماست. این پیشرفت جالبی است که فرصت‌های مهمی را برای ما در پی دارد».

اهمیت حمایت آمریکا از اسرائیل

حمایت آمریکا از اسرائیل یکی دیگر از محورهای مهم کنفرانس هرترلیای ۲۰۱۶ بود. تونی بلینکن معاون وزیر امور خارجه آمریکا، کمک‌های دولت اواما به اسرائیل را بسیار بزرگ دانست اگرچه یادآور شد که روابط استراتژیک دو کشور به میزان کمک‌های اواما نبوده است. به گفته وی «در دوره اواما ۲۵ میلیارد دلار به اسرائیل کمک شده است که این روابط پابرجا خواهد بود و آمریکا جنگنده‌های اف ۳۵ را به اسرائیل تحویل خواهد داد و برای پیشبرد سیستم‌های دفاعی این رژیم از اسرائیل حمایت خواهد کرد». وی همچنین «مخالفت‌های اواما در قبال شهرک‌سازی» را به دلیل «نگرانی وی برای آینده دموکراسی در اسرائیل» تبیین کرد.

دانیل شاپیرو سفیر آمریکا در اسرائیل نیز با تأکید بر عمق روابط طرفین، از تلاش‌های اواما برای مبارزه با جنبش تحریم، بایکوت و سرمایه‌برداری علیه اسرائیل سخن گفت و اعلام کرد: «با توجه به نگرانی اسرائیل در مورد این جنبش خطرناک، من همواره بر مخالفت باراک اواما و جو بایدن در مورد این جنبش تأکید داشته‌ام. من از دولت آمریکا دستور دارم تا به شدت با این کمپین مخالفت کنم و اواما نیز به صراحت در ماه فوریه این مسئله را مورد تأکید قرار داد». وی که در دی‌ماه اسرائیل را به دلیل ادامه شهرک‌سازی مورد انتقاد قرار داده بود، در سخنرانی خود بیشتر بر روابط تنگاتنگ آمریکا و اسرائیل به‌ویژه در بعد اقتصادی تأکید کرد.

در این بخش هنری کیسینجر وزیر خارجه دهه ۷۰ آمریکا، که به دلیل حمایت‌های آمریکا از اسرائیل در این دهه، مورد قدردانی واقع شد، نسبت به واقعیت کنونی اسرائیل ابراز ترس و تردید کرد. وی اظهار داشت: «به‌رغم پیشرفت‌های اقتصادی و سیاسی چشمگیر، واقعیت پیرامونی اسرائیل تردیدآور است و تهدیدات مختلفی در آینده متوجه اسرائیل است، اگرچه به صورت همزمان نخواهد بود». وی با اشاره به کشورهای عربی خلیج فارس و عربستان و طرح

همراهی می‌کنند و چهارم، ترویج و ترقی اسرائیل به عنوان یکی از نیروهای مؤثری که بشردوستی در جهان امروز را رواج می‌دهد، همچون تلاش‌های صورت گرفته در مورد اسپانیایی‌زبان‌ها و آفریقایی‌تبارهای آمریکا. اینکه رسانه‌ها باید برای مبارزه با بی‌دی‌اس به کار گرفته شوند و نیز احزاب چپ و راست در این مورد باید متحد شوند، از جمله نکات دیگری بود که در این باره به آن پرداخته شد.

انتقاد از سیاست‌های حزب حاکم

در غیاب بنیامین نتانیاهو نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی در نشست هرترلیای امسال، رقبای وی فرصت را مناسب یافتند تا سیاست‌ها و رویکرد وی را به نقد کشیده و یکی دیگر از محورهای این نشست را رقم زنند. لائیر لاپید رهبر حزب «یش عاتید»، ضمن نکوهش دکتترین تهاجمی نتانیاهو، وی را کسی توصیف کرد که به این قرن تعلق ندارد و نیازهای اسرائیل را درک نمی‌کند. اسحاق هرتزوگ رهبر حزب کار نیز وضعیت کنونی را فرصت تاریخی اسرائیل دانست که اگر نتوان از آن استفاده کرد و به یک توافق صلح در منطقه با عرب‌ها دست یافت، «بزرگترین تهدید برای موجودیت اسرائیل» ظهور خواهد کرد و «یک کشور دو ملیتی میان یهودیان و عرب‌ها تقسیم می‌شود که بر اساس آن خانه ملی یهودیان به خانه ملی فلسطین تبدیل خواهد شد و دوباره پس از ۱۹۴۸ با اقلیت یهودی در مقابل اکثریت عرب مواجه خواهیم بود». وی تأکید کرد: «من خواهان جدایی از فلسطین و حفظ دولت یهود با اکثریت یهودی هستم. من نمی‌خواهم که نام کشورم از اسرائیل به اسرا-تین تغییر یابد». همچنین وی مخالفت خود با جنگ دوباره با غزه را اعلام کرد و با انتقاد از نتانیاهو، توافق با عرب‌های میانه‌رو،

دوباره ایده صلح عربی، شرایط کنونی را برای اسرائیل مطلوب دانست، هر چند این روند را در مورد کشورهای همچون سوریه، عراق و یمن تعمیم نداد. کیسینجر در ادامه بر روی یکی از موارد مهمی که به نظر می‌آید اسرائیل تمرکز بیشتری را بر روی آن قرار خواهد داد، دست گذاشت. وی تهدید اصلی برای اسرائیل را نه از سوی ارتش‌های کلاسیک بلکه از سوی سازمان‌هایی که مهمترین آن را حزب‌الله خواند، دانست و گفت: «حزب‌الله سازمانی ترین و مجهزترین ساختاری است که حمله به اسرائیل را در برنامه‌های خود دارد، هر چند آن را موکول به ثبات شرایط در سوریه و بازگشت به وضعیت عادی کرده است، در حالی که پایان حکومت داعش، خروج قدرت‌های بزرگ در منطقه و تقویت موضع ایران و حزب‌الله بدترین سناریو برای اسرائیل است».

مقابله با تحریم‌های بین‌المللی علیه اسرائیل

یکی دیگر از مواردی که در کنفرانس هرترلیای ۲۰۱۶ مورد تأکید قرار گرفت، چگونگی مبارزه با جنبش تحریم، بایکوت و سرمایه‌برداری^۱ بود. این جنبش از سال ۲۰۰۵ تا کنون فعالیت داشته و تلاش می‌کند شرکت‌ها و نیز محصولات مختلف اقتصادی، فرهنگی، ورزشی و سایر مواردی را که با اشغال‌گری و شهرک‌سازی اسرائیل در مرزهای ۱۹۶۷، ارتباط مستقیم دارد، تحریم و بایکوت کند. این جنبش که هدف خود را «تلاش برای تعهد اسرائیل به قوانین بین‌المللی و پایان اشغال فلسطین» اعلام کرده، در سال‌های اخیر مشکلات بسیاری را برای اسرائیل به وجود آورده است. تحریم محصولات شهرک‌نشینان از جمله موضوعاتی بوده که در پی تلاش‌های این کمپین، در اروپا در حال گسترش است و رژیم صهیونیستی بارها از دولت‌های اروپایی برای پذیرش آن انتقاد کرده است.

اهمیت فعالیت‌های کمپین تحریم و سرمایه‌برداری علیه اسرائیل، موجب شد تا برگزارکنندگان کنفرانس هرترلیای امسال، بخش مجزایی را به آن اختصاص داده و لزوم مقابله با گسترش این کمپین، را ضروری قلمداد کنند. مباحث مطرح‌شده در نهایت بر روی یک راه‌کار مقابله‌ای، متمرکز شد که بر اساس آن باید چهار پایه برای مقابله با بی‌دی‌اس به انجام برسد؛ «نخست، جمع‌آوری اطلاعات در مورد گروه‌های تشکل یافته در این جنبش، دوم، افشای دروغ‌های بی‌دی‌اس در مورد اسرائیل، سوم، ایجاد انگیزه‌های اقتصادی و بازدارنده‌های حقوقی برای ترساندن شرکت‌هایی که با بی‌دی‌اس

1. Boycott, Divestment and Sanctions (BDS)

برای بازگشت به مذاکرات صلح، پیشنهاد داد تا اردن واسط و میانجی دو طرف باشد. در این میان سفیر مصر در اسرائیل نیز بر تعهد کشورش برای ابتکار عمل فرانسه تأکید کرد و خواستار توقف شهرک‌سازی به امید برپایی یک دولت فلسطینی شد. وی همچنین با اشاره به تسلیحات هسته‌ای رژیم صهیونیستی، از نیاز منطقه برای تخلیه هر گونه سلاح هسته‌ای سخن گفت.

اسرائیل در فضای منطقه‌ای پس از داعش

یکی از مهمترین مواردی که در نشست هرزلیای ۲۰۱۶ از سوی حاضران مورد توجه قرار گرفت، روند افول داعش و آینده امنیتی اسرائیل بود. در این باره تضعیف موقعیت داعش در سوریه و عراق، به عنوان مقدمه‌ای برای چالش‌های آینده اسرائیل مورد بررسی قرار گرفت. یکی از مواردی که به مثابه یکی از مهمترین نتایج این روند، نگرانی در این کنفرانس را دامن می‌زد، رشد مداوم توانایی‌های جنگ‌افزایی ایران در دوره پس‌ابرجام و نیز در بستر تحولات منطقه بود که از نگاه حاضران در این نشست، ایران را در قالب بزرگترین دشمن و تهدید اسرائیل همچنان ایفا می‌کرد. در این باره هلتنسی هالیوی «از میان رفتن داعش بدون از میان رفتن حزب‌الله» را خطرناک توصیف کرد و گفت: «اسرائیل نمی‌خواهد بحران سوریه با شکست داعش به پایان برسد. خروج قدرت‌های بزرگ از منطقه و تنها گذاردن اسرائیل در مقابل ایران و حزب‌الله که در موقعیت مناسبی هستند، بدترین موقعیت برای اسرائیل است و ما هر اقدامی برای ممانعت از وقوع آن انجام می‌دهیم». وی همچنین تأکید کرد که اسرائیل یکی از قدرتمندترین ساختارهای نظامی خاورمیانه است اما در آینده با ارتش‌های کلاسیک دولت‌ها مواجه نخواهد بود بلکه با سازمان‌های تروریستی مواجه است که پیروزی بر آنها پیچیدگی‌های خاص خود را دارد. جالب آنکه در همین چارچوب سناریوهای مختلف مورد بررسی قرار گرفت. یکی از این سناریوها احتمال توافق با جبهه النصره به عنوان نماینده القاعده در سوریه بود. در مطلبی که با عنوان «جبهه النصره در تقاطع» در روز دوم این کنفرانس ارائه شد، ابعاد مختلف قدرت‌گیری این گروه پس از افول داعش، مورد تأکید قرار گرفت و ارتباط میان اسرائیل و این گروه با اشاره به همکاری اطلاعاتی میان این دو در جنوب درعا و قنیطره، به بحث گذارده شد.

همچنین در مطالبی با عنوان «خاورمیانه پس از حذف داعش در سوریه و عراق»، به وضعیت کنونی معادلات خاورمیانه و چشم‌انداز

اعتمادسازی با فلسطینی‌ها و بازسازی نوار غزه را اقدامات مورد نیاز کنونی اسرائیل دانست. موشه یعلون وزیر جنگ رژیم صهیونیستی که چندی پیش به دلیل آنچه «غلبه افراط‌گرایی بر حزب حاکم»، نامیده بود از دولت نتانیاو استعفا داد، یکی دیگر از منتقدان سیاست‌های نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی بود. وی بر این مسئله تأکید کرد که نتانیاو تلاش دارد برای منافع خود، حس تهدید وجودی را به ساکنان اسرائیل القاء کند و آنها را در نوعی ترس نگاه دارد. تزیپی لیونی رئیس حزب اپوزیسیون «حرکت» و ایهود باراک نخست‌وزیر پیشین اسرائیل نیز دولت کنونی اسرائیل را دولتی ضعیف و رادیکال خواندند که با هیاهو مقاصد خود را پیش می‌برد و قادر به تأمین امنیت شهروندان خود نیست.

استقبال از حضور شخصیت‌های عرب در هرزلیا

حضور شخصیت‌های سیاسی عرب همچون احمد مجدلانی عضو کمیته اجرایی سازمان آزادی‌بخش فلسطین، یکی از مهمترین جلوه‌های کنفرانس هرزلیای امسال بود که با استقبال گسترده صهیونیست‌ها مواجه شد. مجدلانی ضمن ابراز خرسندی از شرکت در این نشست اعلام کرد که «فلسطین به دنبال یک صلح عادلانه و جامع است اما به‌رغم اینکه تلاش‌هایی برای صلح انجام شده است، ما جز اسحاق رابین هیچ رهبر اسرائیلی را نیافتیم که واقعاً به دنبال صلح باشد». وی کنفرانس صلح و ابتکار صلح عربی و راه حل دودولتی که به روابط مساوی و برابر میان کشورهای منطقه از جمله اسرائیل خواهد انجامید را تنها راه حل برون‌رفت از مسئله اسرائیل و فلسطین دانست. سفیر اردن در اسرائیل نیز ضمن دعوت طرفین

امنیتی مواجه است؟ همانطور که این نوشتار نشان داد، در سخنرانی‌ها و مطالب ارائه شده، سه موضوع بیش از همه توجه مقامات و کارشناسان را جلب کرده بود: آینده هویت سیاسی - اجتماعی اسرائیل، مناسبات و معادلات پیش روی اسرائیل در منطقه و صلح با عرب‌ها و فلسطین.

آینده هویت سیاسی - اجتماعی اسرائیل: برای کارشناسان مسائل مختلف رژیم صهیونیستی، شکاف‌های داخلی مذهبی و قومی این رژیم همواره مورد توجه بوده است. با این حال تبیین این مسئله، نیاز به توصیف دقیق آن و نیز واکاوی اقدامات اسرائیل در مقابل آن دارد. به نظر می‌رسد شکاف‌های داخلی اسرائیل مبتنی بر شکاف عرب/یهودی و حریدی/سکولار، مهمترین شکاف‌های فعال در اسرائیل است که موجب نگرانی مقامات و سیاستمداران این رژیم شده است. شکاف سفاردی/اشکنازی که یک شکاف قومی است را نیز می‌توان در همان شکاف حریدی/سکولار جای داد زیرا به نظر می‌رسد بیش از آنکه یک شکاف فعال باشد بر شکاف مذهبی‌های افراطی یا همان حریدی‌ها با سکولارها، به اصطلاح، بار شده است. در واقع آنچه در جامعه کنونی اسرائیل نمود پیدا کرده است، تقابل مذهبی در میان صهیونیست‌ها و نیز تقابل نژادی عرب‌ها به ویژه ساکنان اراضی ۱۹۴۸ در برابر یهودیان است. آنچه اهمیت عرب‌های ۱۹۴۸ را بیش از فلسطینی‌های قدس شرقی و کرانه باختری برای اسرائیل نمایان می‌کند، حضور آنها در قلب رژیم صهیونیستی است. به عبارت دیگر این رژیم چاره‌ای جز پذیرش عرب‌های ۴۸ ندارد، چون آنها در درون ساکنان یهودی و در درون مناطقی که اسرائیل عمق استراتژیک

امنیتی اسرائیل پرداخته شد. در این چارچوب از «سوریه تحت حکومت اسد، چین، مصر، اتحادیه اروپا، حماس، حزب‌الله، ایران، عراق، داعش، اسرائیل، اردن، کردها، تشکیلات خودگردان فلسطین، روسیه، عربستان سعودی، شورشیان سوری، ترکیه و آمریکا» به عنوان بازیگران اصلی در صحنه نام برده شد. تداوم اقدامات تروریستی داعش در منطقه به ویژه در لیبی، مغرب و صحرای سینا و نیز در سطح جهانی و تقویت موقعیت القاعده در نبود داعش، محورهای مورد بحث در این باره بود. کنترل بلندی‌های جولان توسط حزب‌الله و ایران، از جمله پیامدهایی عنوان شد که در صورت شکست داعش در سوریه می‌تواند اسرائیل را با چالش مواجه کند.

تشکیل کشور مستقل کردی و مذاکرات محرمانه با رهبران کردها در عراق، ترکیه و سوریه برای این هدف، مخالفت آمریکا با این مسئله و اجتناب اتحادیه اروپا از موضع‌گیری در قبال آن، نبود وحدت در میان گروه‌های مختلف کردی و موقت اردوغان با تشکیل کشور مستقل کردی در شمال عراق مشروط بر اینکه نیروهای ارتش ترکیه در موصل حضور داشته باشند، از موارد دیگری بود که در این بخش بر آن تأکید شد.

مسئله فلسطین یکی دیگر از مطالبی بود که در چشم‌انداز امنیتی اسرائیل به آن پرداخته شد. اینکه «همکاری‌های منطقه‌ای برای حل قضیه فلسطین می‌تواند موجب نزدیکی بیشتر اسرائیل با کشورهای همسایه عربی» شود و در مقابل «کنفرانس بین‌المللی برای حل قضیه فلسطین، آخرین شانس رسیدن به صلح از طریق مذاکرات دو طرفه را از میان خواهد برد»، از جمله مسائل مورد تأکید در این باره بود. همچنین در این بخش از استقبال حماس برای مذاکرات غیرمستقیم با اسرائیل به وساطت «یکی از کشورهای میانه‌رو مسلمان» با هدف دستیابی به آتش‌بس سخن گفته شد.

نتیجه‌گیری

در نشست ۲۰۱۶ هرترلیا، موضوعات مختلفی مورد بحث و تبادل نظر قرار گرفت. فضای امنیتی در بسترهای داخلی و منطقه‌ای و نیز در حوزه‌های نظامی، سیاسی و اقتصادی، چالش‌ها و ارزیابی سناریوهای پیش‌رو که با امنیت رژیم صهیونیستی در ارتباط است و تحولات پیرامونی حائز اهمیت برای این رژیم در این نشست از سوی مقامات مهم سیاسی، نخبگان و کارشناسان، تبیین و به نکات کلیدی آنها پرداخته شد. حال سؤال این است که از دیدگاه حاضران در نشست هرترلیا، اسرائیل در وضعیت کنونی با چه مسائل و چالش‌های

خود می‌داند، محصور مانده‌اند، در حالی که عرب‌های قدس شرقی و نیز کرانه باختری بیش از آنکه نیاز باشد هویت اسرائیلی داشته باشند، متعلق به فلسطین بوده و آینده آنها به تحولات فلسطینی - اسرائیلی سپرده شده است. امری که نمی‌توان بر روی عرب‌های ۴۸ که هویت اجباری اسرائیلی از آنان جدایی پذیر نیست، تعمیم داد. اما آیا این شکاف‌ها در حال حاضر می‌تواند امنیت این رژیم را در معرض تهدید قرار دهد؟ آنچه واضح است اینکه شکاف‌های مذکور ظرفیت بالایی برای اختلال در نظم اجتماعی و سیاسی اسرائیل دارند. اقدامات خودسرانه خریدی‌های تندرو که از سویی سبک زندگی یهودیان سکولار اعم از پوشش، رفتارهای شخصی و عقاید آنان را نمی‌پذیرند و از سوی دیگر با اختلال در نظم امنیتی خواهان مسائلی همچون برپایی مراسم مذهبی در بیت‌المقدس و امتیازات ویژه‌ای همچون نرفتن به سربازی هستند، مسلماً این رژیم را با دردسرهای قابل توجهی روبه‌رو کرده است. با این حال ساختار سیاسی این رژیم در وضعیت کنونی تلاش می‌کند این مسئله را به کنترل خود درآورد. نظم جدید هویتی که از سوی رئیس‌جمهور رژیم صهیونیستی مورد توجه قرار گرفت، تشکیل کمیسیون ویژه‌ای برای رسیدگی و پیشبرد این هدف و تلاش برای بازتعریف هویت اسرائیلی که در مواضع رسمی مورد تأکید قرار می‌گیرد، نشان‌دهنده ترسیم سیاست‌های جدید با هدف کاستن هر چه بیشتر تبعات این شکاف‌ها است. به نظر می‌رسد سیاست‌گذاران اسرائیل در صددند تعریف هویت اسرائیلی را به جای تفاوت‌های مذهبی، قومی و نژادی، در وفاداری به ساختار سیاسی اسرائیل تعریف کنند. روندی که اگرچه بعید است با توجه به جایگاه جریان‌های صهیونیست‌مدار، قوم‌گرا و

نژادمحور در این رژیم بتواند در عرصه اجتماعی و سیاسی اسرائیل نهادینه شود اما به نظر می‌رسد در راهکارهای حقوقی خود را نشان داده و به تدریج الزامات حقوقی را برای دستیابی به نظم جدید هویتی و منفعل کردن سطحی شکاف‌ها به پیش خواهد برد.

مناسبات و معادلات پیش روی اسرائیل در منطقه:

یکی از مهمترین مسائلی که در نشست هرترلیای امسال مورد تأکید مقامات نظامی و سیاسی رژیم صهیونیستی قرار گرفت، تحولات جاری به ویژه شکست‌های داعش در رقه و موصل و پیامدهای آن بر امنیت این رژیم بود. مباحث و مطالب ارائه‌شده در این باره سه مسئله را به عنوان نگرانی رژیم صهیونیستی، بازتاب می‌داد. به زعم نخبگان رژیم صهیونیستی:

نخست؛ افول داعش به معنای پیروزی جبهه مقاومت با محوریت ایران و حزب‌الله، تقویت قدرت نظامی آنان، ارتقای اعتبار ایران، تثبیت نسبی سوریه و در پی آن بازگشت تمرکز حزب‌الله بر اسرائیل است.

دوم؛ حزب‌الله و ایران طی جنگ سوریه همکاری‌های نظامی تنگاتنگی با یکدیگر داشتند که این امر تبعاتی را برای اسرائیل در پی خواهد داشت که مهمترین آن، تعمیق قدرت نظامی حزب‌الله در جنگ‌های غیرمتعارف و غیرکلاسیک است که اسرائیل از آن با عنوان بزرگترین تهدید پیش‌روی خود نام می‌برد. از نظر مقامات صهیونیستی، بحران سوریه موجب ظهور جنگ و گسترش جنگ غیرمتعارف در خاورمیانه شده است که این نه تنها الگوی گروه‌های دیگر از جمله فلسطینی‌ها می‌تواند قرار بگیرد بلکه تجربه حزب‌الله به عنوان یکی از جریان‌های اصلی در این جنگ‌ها نیز نوع دیگری از تقابل این حزب با اسرائیل مبتنی بر هزینه بیشتر برای طرف اسرائیلی را رقم خواهد زد.

سوم؛ یکی از مهمترین پیامدهای توافق هسته‌ای برای ایران، بازیابی اعتبار دیپلماتیک و خروج از انزوا بوده است. در صورت شکست داعش، این اعتبار برای ایران در منطقه نیز دوچندان می‌شود که این می‌تواند روند مطلوبی که رژیم صهیونیستی در میان کشورهای عربی دارد را متوقف سازد.

با توجه به این مسائل، سناریوهای مختلفی در نشست هرترلیا بررسی شد که امکان اتحاد میان جبهه النصره با داعش، احتمال هماهنگی و اتحاد اسرائیل با جبهه النصره و موضع آمریکا در مقابل تقویت النصره - آمریکا تقویت النصره را به عنوان نماینده القاعده در سوریه نمی‌پذیرد چون از اینکه سوریه بستری برای حملات

تروریستی همچون ۱۱ سپتامبر برای القاعده باشد، در هراس است - از مهمترین آنها بود. ارزیابی پیوستن به ناتو که در کنفرانس امسال به صورت جدی به آن پرداخته شد نیز یکی دیگر از سناریوهایی بود که در راستای تضمین امنیت نظامی اسرائیل در مقابل ایران و حزب الله و تحمیل هزینه‌های سنگین به طرف‌های درگیر با اسرائیل مورد بررسی قرار گرفت.

از این رو، به نظر می‌رسد اسرائیل گام‌های بعدی خود را بر روی چندین هدف متمرکز خواهد کرد که توجه به آنها می‌تواند از جنبه راهبردی برای جمهوری اسلامی ایران حائز اهمیت باشد. نخست، رژیم صهیونیستی تلاش خواهد کرد جنگ فرسایشی در سوریه را تداوم بخشد. حمایت لجستیک از گروه‌های تکفیری همچون داعش و القاعده در دسترس‌ترین گزینه برای این هدف خواهد بود. با این حال یکی دیگر از گزینه‌هایی که باید نسبت به آن هوشیار بود تلاش برای تضعیف موقعیت نظامی حزب الله است. در صورتی که احساس تهدید اسرائیل از جانب حزب الله تقویت شود، امکان تقابل نظامی این دو یکی از گزینه‌های پیش روست. اگرچه توجه به دو نکته در این میان بسیار مهم خواهد بود: نخست اینکه اسرائیل مادامی که از سوی حزب الله اقدام عملی صورت نگیرد، نظاره‌گر اوضاع بوده و ترجیح خواهد داد که وارد صحنه عملیاتی نشود. تقویت گنبد آهنین و پیشرفت‌های تسلیحاتی مهمترین دستور کار اسرائیل در این برهه خواهد بود. نکته دوم آنکه در صورتی که شکست داعش و پیروزی مقاومت تثبیت شود، اسرائیل با حساسیت بیشتری حزب الله را رصد می‌کند و در صورت هر گونه تهدید عملی عامدانه و حتی اقدام غیرعامدانه در قبال مواضع اسرائیل، احتمال حمله به حزب الله افزایش چشمگیری خواهد یافت زیرا اسرائیل ترجیح می‌دهد در شرایطی که گروه‌های مقاومت در جبهه‌های سوریه و عراق حضور دارند و به عبارتی پراکنده هستند، حمله به حزب الله را به پیش برد به گونه‌ای که بیشترین حمله در خاک سوریه انجام شود و مشکل آوارگی ساکنان جنوب لبنان را به حداقل برساند. از این رو هوشیاری و تدبیر عملیاتی، در شرایط فعلی برای نیروهای مقاومت بسیار ضروری می‌نماید.

صلح با عرب‌ها و فلسطین: یکی دیگر از مواضع مهمی که در نشست هر تزیلیا دارای اهمیت بود، تلاش برای نزدیکی هر چه بیشتر با کشورهای عربی و پیشبرد روند عادی‌سازی با آنان بود. این مسئله در حضور به نسبت گسترده نخبگان سیاسی و علمی عرب در کنفرانس امسال و استقبال اسرائیل از این روند، کاملاً آشکار بود. با این حال اسرائیل به روشنی بر این امر واقف است که تنش‌زدایی با

عرب‌های منطقه در صورتی به پیش خواهد رفت که مسئله فلسطین حل و فصل شده باشد. رویدادی که اسرائیلی‌ها هنوز در مورد چگونگی حل آن به اجماع نرسیده‌اند و جریان‌های افراطی همچنان حاضر به عقب‌نشینی از کرانه باختری که مقدمه لازم برای این هدف است، نیستند. با این حال صهیونیست‌ها از اینکه حل مسئله فلسطین در قالب کنفرانس‌ها، دیدارهای چندجانبه و سایر موارد، بستر منطقه‌ای پیدا کند، رضایت دارند زیرا این رویداد را آغاز عادی‌سازی روابط، نزدیکی بیشتر با کشورهای عربی، گسترش دیدارهای دیپلماتیک و... می‌دانند. این در حالی است که به‌رغم استقبال از این گزینه بر این امر تأکید دارند که در چنین شرایطی نیز باید حل مسئله فلسطین با هدایت اسرائیل و منطبق با اولویت‌های این رژیم به پیش رود. به عبارتی اسرائیل از منطقه‌ای شدن بحث فلسطین، نه حل و فصل آن، بلکه عادی‌سازی روابط با کشورهای عربی را در سر می‌پروراند. از سوی دیگر به نظر می‌رسد اسرائیل با بین‌المللی شدن قضیه فلسطین مانند ابتکار عمل فرانسه کاملاً مخالف است زیرا مطمئناً هزینه‌هایی که این رویداد برای اسرائیل در بر خواهد داشت و ضمانت اجرایی آن با آنچه در کشورهای ضعیف منطقه وجود دارد، قابل قیاس نیست. در این میان به نظر می‌رسد در حال حاضر اسرائیل با کمک ترکیه در نظر دارد مذاکرات مستقیمی را با حماس ترتیب دهد؛ مسئله‌ای که در صورت اجرایی شدن، تلاش تشکیلات خودگردان برای بین‌المللی کردن تشکیل کشور مستقل فلسطینی، با مانع روبه‌رو خواهد شد.

